

SÄHKÖ- SANOMAT

3-4/2023

Sisällysluettelo

Toimittajiston terkut	3
Puheenjohtajan palsta	4
TEK-palsta	6
Edunvalvojan palsta	7
Paavo setäikää selvittämässä	8
Fuksi(n) kuulumiset	11
Teemasivut	12
Carunalle kesätöihin	14
Kristian ja Lauri Meksikossa	16

Julkaisija
Sähkökilta ry
Korkeakoulunkatu 3, 33720 Tampere
www.skilta.fi
www.instagram.com/sahkokilta

Päätoimittaja
Lauri Lehtonen
sahkosanomamat@skilta.fi

Toimittajiston terkut

No moro taas! Vuosi alkaa lähennellä loppuaan ja kelit kylmenemään, mut ei anneta sen haitata menoa. Toimittajisto on viime kerrasta kasvanuut kahdella, joten eiköhän anneta lava heidän käyttöön!

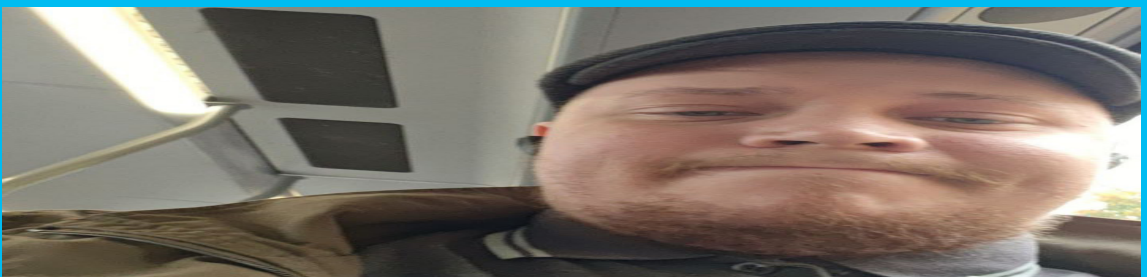
-Päätoimittaja Lauri

Moi, tämä on nyt toinen kerta kun pääsen itse kirjottamaan sähkösanomiin (ensimmäistä kertaa pääsin fuksi kuulumisiin :D). Olen yksi (1) uusi taittaja sähkösanoma tiimissä. Minun syksyni on lähtenyt mallikaasti käyntiin ja kurseiltäkin olen selvinnyt, vaikka koululla vietetty aika ja kurssitehtävien määrä ovat räjähtäneet käsiin. Välillä sitä toivoisikin voivansa palata ihanaan fuksivuoteen ja sen yliopistofysiikoiden pariin, joita edelleenkin kaupuulla muistelen. Muutapa ei tule nyt mieleen, mutta toivotan nyt kaikille lukijoille hyvää menestystä kurssihin.

-Taittaja Noa

Ja tässä vielä meikäSmauli, uusi Skillan toimihenkilö, ja ensi vuoden edunvalvoja. Onkos tää jo neljäs kiltalehti, johon olen päässyt tökkimään miekkani kynälläni. Vuosiahan tässä on tullut jo käytyä, mutta olen vasta kolmannen vuoden sähköön opiskelija, niin mennään sillä. Hyvää syssyy, muistakaan tehdä tenttejä. Etukäteen kiittäen, aputoimittaja Samuli.

Puheenjohtajan palsta

Moro!

Tällä kertaa tiedossa vähän erilaiset PJ:n terkut, sillä nämä terkut tulee Olkiluoto 3:n vihkiäisjuhlasta! Puheenjohtajan sähköpostiin kilahti elokuussa OL3:n vihkiäisjuhlan kutsu, ja aluksi ajattelin et tää on varmaan joku scam, enkä huomioinu asiaa sen enempää. Sitte muistutuksia tuli jo useampi ja Suomen sähkökilojen hallitusten yhteisessä chatissäkin kyseltiin Olkiluodon vihkiäisjuhlasta, ja sit tajusinkin et tähän on ihan oikee juttu! :D Matkaan lähdettiin keskustorilta bussilla, ja samassa kyydissä tuli pari kansanedustajaa, energiayhtiöiden ja muita Teollisuuden Voiman sidosryhmien edustajia. Meidän yliopistosta edustamassa oli oma rehtorimme ja Skillan lisäksi Autek oli saanut kutsun tilaisuuteen. Tällä porukalla saatiinkin hyviä keskusteluita aikaan koulutuspolitiikkaan, yliopistorahoitukseen sekä sillä hetkellä käynnissä olleisiin yliopistovaltauksiin liittyen!

Paikalle päästyä saimme nauttia cocktailpaloista ja skumpasta. Ennen itse juhlan alkua ehti hyvin tutustua pöytäseurueeseen, ja oma seurueeni koostui TVO:n pääkemististä, muuttamien sähköyhtiöiden edustajista sekä Perussuomalaisen nuorisjärjestön edustajasta. Tilaisuus lähti käyntiin rumpushowlla, ja illan aikana näh-

tiinkin erilaisia musiikkiesityksiä viulunsoitosta sinfoniaorkesteriin. Tapahtumassa oli TVO:n toimitusjohtaja ja hallituksen jäseniä kertomassa omaa näkökulmaansa projektin eri vaiheista ja merkityksestä heille, Suomen ympäristö- ja ilmastoministeri Kai Mykkänen kertomassa mitä Olkiluoto 3 merkitsee Suomen koko energiasektorille ja ilmastomuutoksen torjunnalle, sekä Ranskan eurooppa- ja ulkoministeri Catherine Colonna kertomassa miten projekti näkyi ihan valtiotasolla maidemme välillä.

Pöydässämme puhuttiinkin paljon energiamurroksesta ja sen vaikutuksista energia-alaan ja sektori-integraation lisääntymiseen. Esimerkiksi SMR(small modular reactor)-reaktorit nousivat puheenaiheeksi Mykkäsen puheen jälkeen, kun hän puhui energiasektorin tulevaisuudennäkymistä ja mainitsi myös SMR-reaktorit. Myös alan koulutus ja urapolut esimerkiksi voimalaitoskemian osalta puhuttivat, osa pöytäseurueesta olikin aikoinaan TTY:llä opiskelleita sähköläisiä. Lisäksi oli mahtava nähdä tapahtumassa muutenkin paljon opiskelijaedustusta; Aallosta oli paljon edustajia paikalla, samoin Oulusta ja Lappeenrannasta päästiin paikalle.

Koska itse opiskelen juuri sähkö-energiapuolta, oli tapahtuma erittäin mielenkiintoinen ja tottakai hyvin mieleenpainuva jo itsessään; harvoin (jos koskaan enää) tulee tällaista mahdollisuutta päästä edustamaan näin historialliseen tapahtumaan Suomen energiasektorin osalta. Kuten tapahtumassakin mainostettiin, Olkiluoto on kuitenkin yksi lähihistorian suurimpia ilmastotekoja energiasektorin osalta. Se yhdessä vakaan ja toimivan kantaverkon kanssa mahdollistaa uu-

siutuvan energiantuotannon kasvun ja siten nostaa koko Suomen kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla, sekä avaa mahdollisuuksia uusille investoinneille Suomeen teollisuuden sähköistyessä.

Sähköisin terkuin

Niko Kangasniemi

Sähkökillan puheenjohtaja

Suomen sähkökilloista Tampereen lisäksi Oulu ja Aalto oli paikalla.

Morjesta pöytään ja aivan mahdollavaa alkanutta syksyä! Toivotavasti kaikilla on lähtenyt lukuvuosi hyvin käyntiin ja ootte selvinneet ekoista tenteistä mallikkaasti. Mun TEK-syksyyn on kuulunut mm. TEK-infojen pitäminen meidän rakkaille fukseille. Jos joku ei TEK-infoon selvinnyt, lukaiskaas tämä!

TEK eli Tekniikan Akateemiset on ammattijärjestö, joka valvoo diplomi-insinöörien, arkkitehtien ja näiden alojen opiskelijoiden etua, sekä tarjoaa laajoja palveluita ilmaisista lakimiehistä aina vakuutusetiuihin ja CV-klinikoihin. Opiskelijalle jäsenyys on ilmaista, joten kannattaa ehdottomasti liittyä.

Kampukselta löytyy TEK-lounge, joka on vapaasti jäsenten käytössä ja varattavissa. Loungesta voi käydä hakemassa luentojen välissä ilmaiset kahvit! TEK myös auttaa opiskelijoita kesätyöpaikkojen saamisen kanssa mm. palkkasuosittelun ja työnhakuoppaan TEKin Työkirjan muodossa.

Jäseneksi voi liittyä tek.fi/liity-opiskelija. Jos jokin TEKiin liityksen mietityttää, minulta saa aina tulla kysymään.

Syksy etenee, kelit viilenevät lyhenee. Viileissä syysilloissa moni viettää aikansa mieluummin kotona lämpimässä kuin ulkona ja tekeminen saattaa loppua kesken. Jos tulee tylsää, niin muistakaa, että TEK tarjoaa ympäri vuoden erilaisia tapahtumia esimerkiksi Zoomin välityksellä. Kaikki tulevat tapahtumat löytää tek.fi/tapahtumat. Kannattaa tsekkaa!

Erinomaista syksyä kaikille <3

Skillan TEK-kiltayhdyshenkilö

Tommi Lumpo

@lihaperunasoselaatikko

Edunvalvojan palsta

Moikkamoi koko Suomen kansa! Mietitte varmaan miksi olen teidät tänne tänään kutsunut. Syy tähän on simppele. Tänään jutellaan hetki siitä mikä on etu? Mitä se sulle kuuluu? Miten niitä valvotaan? Ja clickbait ot-sikkaa välttääkseni vastaan heti, että etu on se että hommat sujuu hyvin, ilman että proffat viivyttelee arvosa-nojen kanssa kokonaisia periodeja, ilman että yhden periodin kursseil-la onkin toiselle periodille ulottuvia harkkatöitä joista ei ole missään main-intaa, ilman että yliopisto vie meiltä tilat, ilman että opetussuunnitelmaa vaihdetaan niin, että kaikki muuttuu pakolliseksi ja meistä korkeakoulu-teutuistakin tulee vaan jokapaikan lukiolaisia jotka tietää kaikesta vähän muttei mistään mitään hyvin.

Itseäni edunvalvonnassa ajaa pääasiassa vitutus. Vitutus näin opin-tojen kontekstissa tarkoittaa sitä, että ihmistä oikeasti kiinnostaa jokin asia. Vitutuksen tunne työntää ihmisen ti-laisuuteen tarttumisen kynnyksen yli hennosti ja huomaamattomasti ja saa asioita tapahtumaan. Se luo myös yhteisöllisyyttä samasta asiasta vittu-untuneiden ihmisten kesken. Salain-en toiveeni on, että vielä joskus muun muassa opintotuen pienyys, yliopis-ton suurentunut sisäänotto ja pienen-tyneet resurssit sekä ylipäänsä vitu-tus ajaa opiskelijat tiedekunnan kok-ouksessamme kuullun lausahduksen mukaan “Menemään barrikadeille” oikeuksiemme puolesta hakemaan

meille kaikille parempaa tulevaisuut-ta. Mutta vielä ei vituta tarpeeksi. Toivottavasti joskus vielä vituttaa!

Menipäs poliittiseksi.

Ylipäänsä edunvalvonta on todella chilliä duunia! Erilaisissa kokouksis-sa pääsee kuulemaan siitä, mitä ylio-pistolla tapahtuu ja myös halutessaan saamaan äänensä kuulumaan. Tode-taan tähän, että sähkön professorit ovat myös käyttäytyneet ihan muka-vasti ja huutisteluja ei ole täytynyt te-hdä isolla kädellä. Itse olen jopa ollut tyytyväinen siihen, miten tiedekun-nassa hommat toimii. Kokouksissa opiskelijoita on kuunneltu ja kurssia-siat ovat hoituneet jo niinkin pienellä tuuppauksella kuin että lisää edun-valvoja@skilta.fi toiseksi sähköpostin vastaanottajaksi ja hetihän alkaa tap-ahtua.

In other news, tenttiarkiston ylläpito on myöskin edunvalvojan tehtäviin kuuluvaa hommaa. Voisin tässä vielä mainostaa, että meillähän siis todellakin löytyy todella hyvää materiaalia tunnustella jo etukäteen, että millaista tenttiä tämän kurssin kyseinen opettaja pitää. Vastauksia si-eltä ei harmi kyllä löydy.

Lopuksi haluaisin vielä siteer-ata TuTo:n jääkiekkjoukkueelta kuulemaani parasta motivaatiovi-estintää:

Tultiinko me häviämään vai voit-tamaan? TULTIIN!

-Edunvalvojanne Kalle “piiska” Paasio

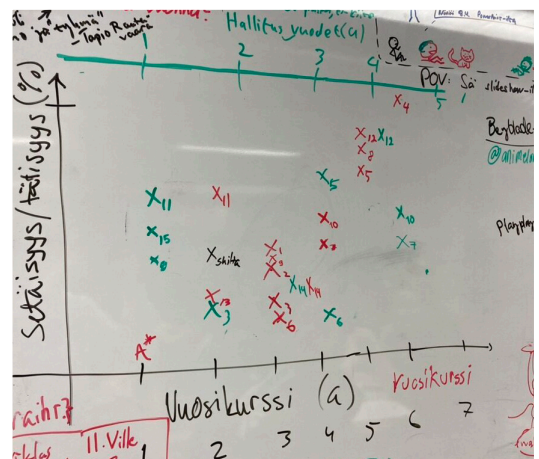
Paavo setäikää selvittämässä

On aika hyväksyä vääjäämätön tosiasia, en ole enää nuori ja viaton fuksipallero kolkuttelemassa pelokkaasti kiltahuoneen ovia. Aloitin juuri viidennen vuoden, toinen jalka on jo työelämässä ja valmistuminen häämöttää kovaa vauhtia. Onneksi sen aika ei ole kuitenkaan ihan vielä. Näihin vuosiin on mahtunut toinen toistaan ikimuistoisempia hetkiä ja pakostikin takaraivossa alkaa kyteä ajatus, olenko jo setä. Skillan tutkivana journalistina jalkauduin kiertämään kampus-ta ja lähdin tutkimaan teekkarikulttuurin mystisimpiä olentoja, setiä (=täti). Ottakaa hyvä asento, kahvikuppi (tai energijuomatölkki) käteen ja nauttikaa.

Kuten mikä tahansa tutkimus, tämäkin vaatii lähdemateriaalia, johon perustaa tulevat johtopäätökset. Keräsin materiaalin haastattelemalla satunnaisia opiskelijoita koulun käytävillä, opiskelutiloissa ja kiltahuoneilla. Haastateltavana oli opiskelijoita melkein kaikista killoista ja ikäjakauma oli yhdestä ännään. Tavoitteenani oli saada vastaus kahteen oleelliseen kysymykseen: Miten setä määritellään ja milloin setäikä alkaa.

Setä on pitkälti sosiaalinen konstruktio (=asia rakentuu ja muotoutuu vuorovaikutuksessa ja yhteisöissä). Tästä syystä voidaan todeta, että ”setä” on hyvinkin häilyvä käsite. Sedistä voi kuitenkin tunnistaa heille tunnusomaisia ulkoisia sekä sisäisiä piirteitä. Ensinnäkin setä erottuu joukosta ikänsä perusteella, sillä usein sedät ovat jo opintojensa loppupuolella olevia opiskelijoita, jotka jaksavat edelleen pyöriä opiskelija-aktiviteeteissa mukana. Setyyteen liittyykin vahvasti ikä ja/tai opiskeluvuodet ovat vain numero -asenne. Heidän suustaan kuuluu

kuitenkin välillä setyyden paljastavia fraaseja kuten ”silloin ennen” tai ”silloin kun minä olin fuksi”. Ulkoisesta habituksesta on muutenkin mahdollista päätellä, onko kyseinen opiskelija setä. Haalarit, joissa on enemmän haalarimerkkejä kuin tyhjää tilaa sekä arvokkaasti patinoitunut teekkarilakki ovat tunnistettavia sedän piirteitä. Haalareita saattaa myös koristaa teksti TTY. Toisaalta sedät saattavat kulkea myös ilmankin haalareita, koska haalarithan ovat tunnetusti lapsille. Sedät ovat monesti tunnettuja omissa

Setämäisyys vuosikurssin funktiona

piireissään ja heidät tiedetään vähintäänkin ulkonäöltä. Tämä osaltaan kertoo setien aktiivisuudesta. Setien voidaankin kuvailla olevan usein sanavalmiita ja ulospäinsuuntautuneita. He tykkäävät kohdata uusia ihmisiä sekä jakavat mielellään kanssaopiskelijoilleen niin viisauksia kuin tarinoita menneiltä vuosilta. Setien aktiivisuudesta kertoo paljon sekin, että heitä pidetään yleensä jonkinlaisena vakiovarusteena esimerkiksi kiltahuoneella tai tapahtumissa. Muistan itsekin aikoinaan ihmetelleeni, mihin setinä pitämäni opiskelijat olivat kadonneet, kun he eivät enää olleetkaan joka päivä kuluttamassa Skillan sohvia.

Skillassa olen ainakin kuullut sanottavan, että setäikä alkaa n:nneestä vuo-

desta. Muissa killoissa ”ikäraja” voi olla nuorempikin. Suoraa yhtenäistä linjaa ei siis ole, mutta yleisesti voidaan päätellä, että setäikä alkaa opintojen loppupuolella. Toisaalta setäiän määrittäminen ei ole niin yksinkertaista, sillä kaikki opintojen loppupuolella olevat opiskelijat eivät ole setiä. Selkeän setäiän määrittämisen sijaan oleellisempaa voisi olla selvittää, mikä erottaa opintojen loppupuolella olevan opiskelijan sedästä.

Se, mikä erottaa sedän muista loppuvaiheen opiskelijoista on mielentila, kuinka kliseiseltä se kuulostaakin. Sedillä on omanlainen mielentila, joka voidaan kiteyttää suurena kiinnostuksena teekkarikulttuuria kohtaan sekä halu olla osa sitä huolimatta siitä, että

(akateeminen) ikä alkaa jo painaa. Setyyteen kuuluu siis vahvasti aktiivinen toimiminen opiskelijayhteisössä. Tämän perusteella totean johtopäätöksenäni siihen, mikä tekee opiskelijasta sedän sen, että useammat opiskeluvuodet ovat ehto, mutta määrittävä tekijä on oikeanlainen mielentila.

Kaiken kaikkiaan sedät ovat mielenkiintoinen ja monimuotoinen ilmiö opiskelijakulttuurissa. Voikin sanoa, että yhteisöömme on muotoutunut vuosien saatossa oma setäkulttuuri, joka elää edelleen. Sedät ovat oleellinen osa opiskelukulttuuriamme, ja he tuovat mukanaan paljon erilaisia perinteitä menneiltä ajoilta. He edustavat kiltojen vanhimpina tietynlaista viisautta ja kokemusta, joita he jakavat mielellään eteenpäin nuoremmille tieteenharjoittelijoille. Toisaalta setiä on syytä välillä muistuttaa siitä, ettei ennen ainakaan ihan kaikki ollut paremmin.

Opiskelijayhteisöemme sisällä vallitsee jonkinlainen käsitys siitä, millaisia kriteerejä sedän tulee täyttää. Näistä melko tarkoista kriteereistä huolimatta, se, kuka on setä, ei ole kenenkään yksittäisen henkilön itsensä päätettävissä, vaan ennemminkin se muotoutuu ympäröivässä yhteisössä. Setyyteen vaaditaan siis yleinen mielipide siitä, oletko setä vai et. Näin ollen se, että kuulet sivukorvalla jonkun viittaavan sinuun sanalla ”setä” ei ole haukku, vaan sen voi ottaa tietynlaisena asemaasi kohdistuvana kehuna. Arvokasta setäytymistä voikin pitää tavoiteltavana asiana, ja titteliä saa kantaa ylpeydellä.

Fuksi(n) kuulumiset

Orientaatioviikko

Ensimmäiset askeleet yliopisto-elämään otettiin orientaatioviikolla varaslähdöllä. Suurin osa varaslähtöön osallistuneista naamoista oli aluksi tuntemattomia ja vieraita, mutta jo muutaman oluen jälkeen naamat alkoivat muuttua tuttavallisemmiksi ja jopa tutuiksi. Varaslähdössä sai ensipuraisun kiltojen järjestämiin tapahtumiin ja yliopiston hienoon yhteishenkeen. Orientaatioviikon edettyä huomasi löytävänsä itsensä juuri näiden tutuksi tulleiden naamojen kanssa mitä kummallisimmista tapahtumista ja seikkailusta.

Itse opiskelu

Orientaatioviikon jälkeen ponileikit sekä töpselihipat muuttuivat tehtäviin, projekteihin ja labratöihin. Aluksi kurssien nopea etenemistahti sekä erilaisten tehtävien määrä tuli pienenä shokkina, mutta onneksi fukseja ymmärrettiin ja tuettiin tässä uudessa tilanteessa ja tarjolla oli paljon apua ja vinkkejä opettajilta, tuutoreilta sekä meidän Fuksikapteeniltamme ja Sähköpaimenelta, vaikka Akun tehtävä oli lähinnä valvoakin, että Jerellä pysyy vaatteet päällä. Opiskelutaakkaa kuitenkin kevensi useat mitä kummallisimmat tapahtumat, joissa pääsi tehokkaasti tuulettamaan pääkoppaa ja lievittämään stressiä, jos sellaista oli päässyt syntymään. Nyt kun ensimmäinen tenttiviikko on saatu päätök-

seen ja viimeiset rästiin jääneet labrat on hoidettu, voi alkaa odottamaan teekkarisaunan remontin valmistumista.

Tapahtumat ja happeningit

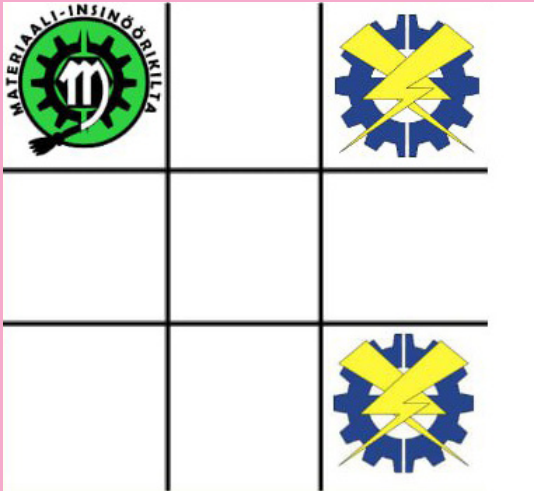
Usein tiistai-iltana avatessaan illan ensimmäisen kylmän kuparisen ja lähtiessään lompsimaan kohti obeliskia, saattoi sitä harvakseltaan kuulla kysymyksen "Tätäkö tämä opiskelu on, seuraavat 5-vuotta?". Sedät vastasivat tähän naurahtaen "Tehän olette vasta pääsemässä vauhtiin". Rivien välistä luettuna fuksivuosi on vasta alussa ja parhaat tapahtumat kokemuksiineen ovat vielä edessä huipentuen wappuun ja kasteeseen koskessa. Lyhyen syksyn mieleenpainuvimpia tapahtumia ovat kuitenkin olleet orientaatioviikko kokonaisuudessaan, herkkuwiinifestarit, SAFG, Fuksisuunnistus, Fuksivala ja näitä yhdistävä tekijä luukku.

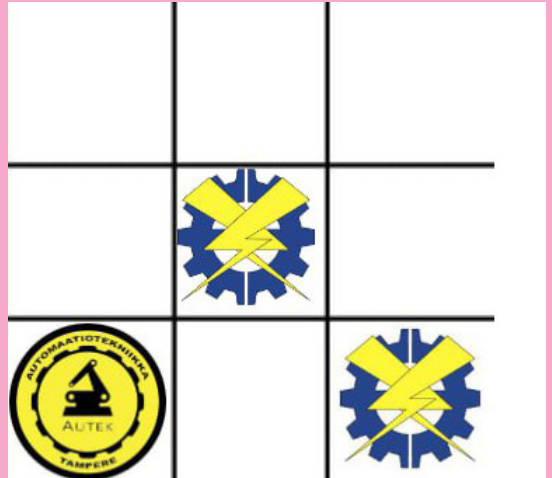
***-Terveisin fuksit
Sampo, Esko,
Lenni ja Niclas***

Teemasivut

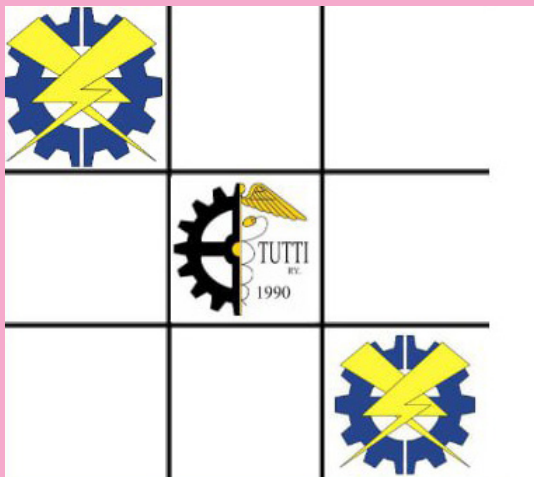
Poikkitieteellinen ristinolla:

Mik

Aukte

Tutti

Mikä vain ainejärjestö voi osallistua lähettämällä päätoimittajalle (sahkosanommat@skilta.fi) ristinollaruudukon, jossa on asetetty ainejärjestönne logo teidän liikkeenä. Pelejä jatketaan tulevilla sähkösanomissa kirjeshakkityylillä, siihen saakka kunnes voittaja selviää, tai lauta täytty

Teemasivut

Muistakaa ehdottaa uusia merkkejä skillan haalarimerkki kilpailussa. Tässä tämän hetkiset myynnissä olevat haalarimerkit

Tule Carunalle kesätöihin – haku alkaa tammikuussa

Tässä jutussa Carunan traineet Siiri, Jiri ja Anni kertovat, miksi sinunkin tulisi alkaa carunalaiseksi. Haastavaa oli kesän alussa ymmärtää kaikki alan lyhenneet. Nyt traineet puhuvat kahvipöydässä jo sujuvasti kaapeleista.

Carunan kesätyöntekijät ovat jakautuneet ympäri taloa. Jirin työtehtävät ovat laskennallisia, kuten alueellisten tehoennusteiden tarkastelua. Anni työskentelee suurjänniteasiakkaiden kanssa ja Siiri pohtii sähköverkon tulevaisuutta.

“Esimerkiksi Pahuu tulevaisuuteen -hankkeessa mallinnetaan tulevaisuuden Suomea ja sitä, miten sähköautojen määrä tai aurinkovoiman lisääntyminen vaikuttaa sähkönkulutukseen ja sähkönsiirron määrään”, Anni sanoo.

Siiri opiskelee tuotantotaloutta ja Anni energiatekniikkaa. Jiri on sähkökiltalainen.

“Opinnoista on ollut kesätöissä hyötyä, ja esimerkiksi sähkömarkkinat-kurssi on auttanut hahmottamaan alaa”, Jiri sanoo.

Haastateltavat kuitenkin korostavat, että kaikenlainen työkokemus on hyödyllistä.

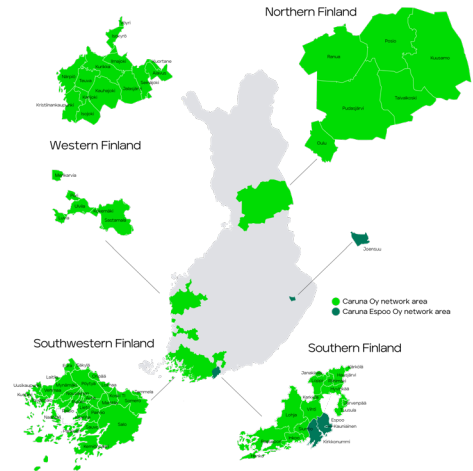
“Asiakaspalvelutauasta oli yllättävän paljon hyötyä, vaikka asiakkaat ovatkin esimerkiksi yrityksiä eivätkä kuluttaja-asiakkaita. Asiakaspalvelutauasta kysyttiin myös haastattelussa.”

Carunalainen ei sovi yhteen muottiin
- ala tarvitsee monenlaista osaamista

caruna

Kaapelikeskustelujen ohella kolmikko on osallistunut myös carunalais-ten vapaa-ajan toimintaan: aftereihin, bingoihin, olutkierrokselle, yritysmaratonviestiin ja sählyyn.

Matala hierarkia, monipuoliset työtehtävät ja joustavuus saavat viihtymään Carunalla. Rento ilmapiiri myös yllätti. Muutaman kuukauden aikana oppi paljon esimerkiksi siitä, miten isoja projekteja viedään läpi. Joskus voi myös yllättyä siitä, että oma idea onkin hyvä, vaikkei kaikkea ymmärräkään. Siksi kulttuurin pitää kannustaa avaamaan suu.

“Kun kokeillaan uutta niin tulee väistämättä epäonnistumisia. Kesän aikana olen myös mokaillut ja todennut, että ei se haitannutkaan. Se kertoo paljon kulttuurista”, Siiri sanoo.

Kaikki kolme jatkavat Carunan trainee-ohjelmassa myös kesän jälkeen. Jokaisella traineella on Carunalla myös mentori, joka auttaa oman osaamisen laajentamisessa.

“Caruna on tosi hyvä työpaikka. Joka päivä voi innostua uudelleen - että onhan ne sähköverkot nyt oikeesti aika hienot, vaikka en teknisistä komponenteista mitään ymmärräkään”, Siiri nauraa.

Kristianho ja Laurinho Meksikossa

TLDR:

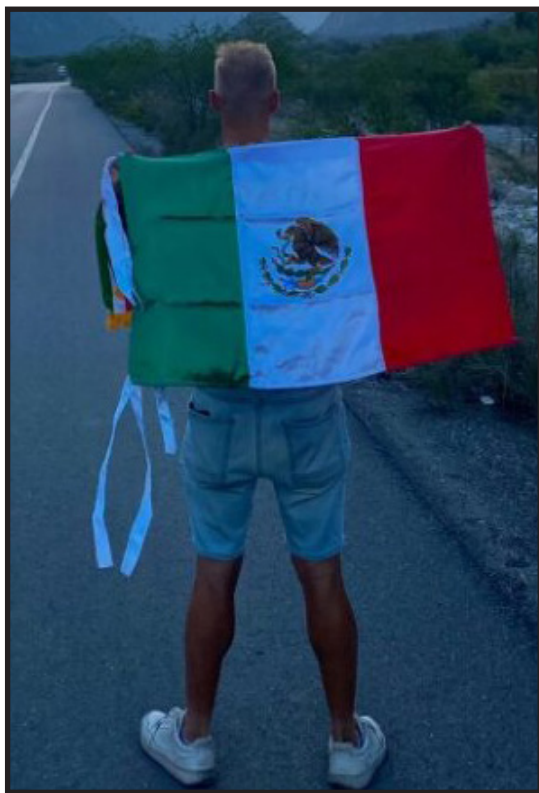
Tässä lyhyt katsaus kahden sähköteekkarin Krisun (skilta/m/6) ja Laurin (skilta/m/5) vaihtokeväästä Meksikossa Monterreyn kaupungissa Tecnologico de Monterreyn yliopistossa 2/2023-6/2023.

Too short, want more:

Kaikki alkoi Sähkökillan järjestämästä vaihtoinfosta marraskuussa 2021: kävimme mielenkiinnosta kuuntelemissa vaihdossa käyneiden skiltalaisten vaihtotarinoita ilman sen suurempaa ajatusta lähteä itse vaihtoon. Skillan Valtteri ”Bottas” seppälä oli itse ollut aiemmin vaihdossa Guadalajarassa Meksikossa ja hänen esityksensä Meksikosta vaihtomaana herätti ajatukset vaihtoonlähdestä. Kuunneltuamme Valtterin tarinat päätimme itsekin hakea Meksikoon vaihtoon. Samana iltana Googleen hakusanoiksi ”motivational letter example”, noin puolen tunnin panostus hakuprosessiin ja hups keikkaa sitä oltiin sitten lentokoneessa kohti Meksikoa - pelkillä selkärepuilla.

Muuttaminen Meksikoon tarkoitti meidän kohdalla enemmän tai vähemmän elämän uudelleenaloittamista: asunnon hankinta, uudet paikalliset puhelinliittymät, vaatteiden ostaminen, kavereiden hankkiminen, paikallisen kielen (espanjoli) opetteleminen, Juhla Moka korvaajan selvittäminen ja niin edelleen... Kyllä, olimme hurjia ja saavuimme Meksikoon ilman vakiasuntoa pelkillä selkärepuilla mutta saimme paikan päällä ennen pitkää

vuokrattua suomen soluasuntoa vastaavan kolmion eräältä eläkkeellä olevalta rehtorilta, joka omisti asuntoja Monterreyssä. Vuokrasopimuspaperit olivat täysin espanjaksi ”:-)”! Asuntomme vuokra oli vesineen 15 000 meksikolaista pesoa eli noin 770 euroa. Sähköstä maksoimme erikseen, noin 400 pesoa per kuukausi. Yksi euro vastaa karkeasti kahtakymmentä meksikon pesoa.

Meksiko maana ja kulttuurina luonnollisesti eroaa vahvasti eurooppalaisuudesta ja suomalaisuudesta - lähtien ihan kuumuudesta, aikaerosta sekä ihmisten avoimuudesta. Latinokulttuurissa elämää eletään enemmän tai vähemmän rennommin, iloisemmin ja avoimemmin, vähemmän ressaten. Naapurikateutta tai tuppisuumaisuutta ei tunneta. Saatoimme saada samana päivänä kutsun paikallisen syntymäpäiväjuhliin, vaikka olimme vasta tutustuneet tähän tyyppiin. Enemmän juhlavieraita = paremmat pippalot, ajattelee meksikolainen. Kaukaa Euroopasta tulevana vaaleana suomalaisena luonnollisesti ulkonäkömme erottuu ja siksi monesti saimme vastata kysymyksiin liittyen Suomeen ja suomalaisuuteen. Eritoten puhumamme suomen kieli oli kiinnostava paikallisten silmissä, huomioiden ihan kaikki puhutut kielet vaihto-opiskelijoiden keskuudessa.

Kolikon kääntöpuolena ei-niin-vakava elämäntyyli heijastuu esimerkiksi myöhästelyyn, tehottomuuteen sekä asioiden ehkä liiaksi huumorilla ottamiseen. Me ihmiset toki olemme kaikki erilaisia. Jos sovit tapaamisen paikallisen kanssa - sanotaan vaikka kello viideksi - niin hän saattoi saapua koska vain viiden ja kahdeksan välissä ja se oli täysin normaalia heille.

Opiskelu Meksikossa Monterreyn teknillisessä yliopistossa (Tecnologico de Monterrey, "tec") vastasi ehkä enemmän suomalaista lukio-opiskelua kuin yliopisto-opiskelua, johon olimme täällä tottuneet. Toki kävimme "aleman tason" kursseja, sillä vaativimmat kurssit järjestettiin yleensä espanjaksi. Verrattuna meidän Tampereen yliopistoon läsnäolopakkoa sekä läksyjä oli enemmän, oppitunnit olivat ehkä enemmän pienryhmätapaamisia kuin luentomaisia opettajavetoisia

tapahtumia sekä koulupäivä saattoi alkaa ja loppua koska vain aamuseitsemän ja iltayhdeksän välillä (been there done that). Lukukausi (kevät) jakaantui kolmeen periodiin, joiden päätteeksi oli meillekin tutut tenttiviihokot. Suoritimme kursseja liittyen matematiikkaan, sähkötekniikkaan sekä talouteen.

Tec on yksityinen yliopisto, jossa opiskelijat maksavat melko isojakin summia käytyä kurssia kohden (me ei - meille maksettiin opiskelusta □). Tämä näkyy opiskelijoille päheänä kampuksena, jossa tekniset laitteet olivat viimeistä huutoa, kuntosali oli aivan omaa luokkaa Sportunin saleihin verrattuna, kampus oli vartioitu ja aidattu sekä alueella pyöri vapaana erilaisia eläimiä (!), kuten peuroja, kissoja ja riikinkukkoja. Jopa kaksi uimahallia löytyi opiskelijoiden käyttöön.

Jos joku asia liittyy vahvasti mielikuvaan Meksikosta niin sen täytyy olla tequila ja tacot (unohtamatta sombreroja sekä mariacheja) - ja voi juku meksikolaiset todella kuluttavat tequila ja tacoja paljon enemmän mitä entuudestaan luulimme. Tilanne on ehkä verrattavissa meidän suomalaisten kahviin sekä ruisleipään, Toki siinä määrin että tequilan jälkeen ei yleensä voi lähteä autonrattiin. Huom: yleensä! Meksikossa tacoravintoloita löytyy ihan joka kadulta ja talonnurkasta ja niissä tarjoillaan usein hämmästyttävän laaja valikoima erilaisia tacoja. Meidän lempparitacoja olivat mm. kampechana- sekä chorizo-tacot. Ei-niin-lemppareita olivat mm. chicharron-tacot, hyi että. Opimme muutaman viikon maassaelämisen jälkeen asioimaan tacorafloissa täysin espanjaksi, ainakin niin kauan kunnes tarjoilija esitti vastakysymyksiä.

Vaihto-opiskeluvuoteen kuuluu myös vahvasti osana matkustelu. Me teimme kevään aikana monia reissuja eri puolille Meksikoa, nimekkäimpinä kohteina pääkaupunki Mexico City, Guadalajara, Baja California, Cancun sekä Tequilan kylä. Lentäminen maansisäisillä lennoilla oli kohtuullisen halpaa sekä Monterreyssä pienemmille siirtymisille uuberin tilaaminen oli naurettavan halpaa. Kouluun kävelimme noin kilometrin verran pituisen matkan. Lisäksi ennen vaihtoa poikesimme New Yorkissa sekä vaihdon päätyttyä teimme jenkkien länsirannikolla yli kaksi viikkoa kestäneen road

tripin - yksi elämämme hienoimpia juttuja.

Mitä tulee vaihto-opiskeluun yleensä niin se antaa mielestämme niin paljon kuin siitä on valmis ottamaan irti. Lähdimme ihan kaikkeen mukaan ja tutustuimme moniin niin paikallisiin kuin muihin vaihto-opiskelijoihin, ja nyt meillä on miltei joka maailman kolkasta tuttuja. Ihmisiin tutustuessa tutustuu myös erilaisiin kulttuureihin ja oppii englannin lisäksi paikallista kieltä, meidän tapauksessa espanjaa. Itsenäistymistä, henkistä kasvamista sekä sekä yleistä sivistymistä ei myöskään voi korostaa liikaa. Suomalaisena yliopisto-opiskelijana sulle vielä maksetaan vaihtoonlähtemisestä ja siellä opiskelemisesta, joten kannustamme vahvasti vaihtokortin käyttämisestä mikäli ajatus siitä kutkuttelee edes hieman. Meksiko ei ole hullumpi ajatus □!

Loppuun vielä huomautus siitä, että emme kertaakaan vaihtokeväämme aikana Meksikossa kokeneet oloamme turvattomaksi. Toki liikuimme miltei aina kaksin, pidimme maalaisjärjen päässä sekä vältimme pimeällä kävelyä ulkona. Meksiko (ainakin Monterrey) on mainettaan turvallisempi ja iloisempi paikka elää.

-Kristian ja Lauri

Kuvassa KAF eli kiltojen avajaisfestarit
Kuvaaja Kalle Paasio